

BIURO PARAFIALNE:

Pl. Bpa Nankiera 16A

KOŚCIÓŁ: Pl. Uniwersytecki 1

50-140 Wrocław

telefon: 071 344 94 23

e-mail: Parafia.NIJ.Wroclaw@gmail.com

www.uniwersytecki.archidiecezja.wroc.pl

INFORMATOR parafialny

Rzymsko-katolicka Parafia Najświętszego Imienia Jezus – kościół uniwersytecki

Zakończyliśmy kolejną wizytę duszpasterską w naszej parafii. Dziękując Wam Drodzy Parafianie, że przyjęliście kapłanów do domu, a co za tym idzie: przyjęliście Boże błogosławieństwo pod Wasze dachy i do Waszych serc. I tak: weszliśmy z błogosławieństwem do 1432 mieszkań – to nieco więcej niż w ub roku, bo o 32, ale wciąż mniej niż w roku 2017, gdy odwiedziliśmy 1514 mieszkań. Liczba osób zameldowanych na terenie parafii na koniec roku 2018,

po raz pierwszy od 10 lat nie zmniejszyła się, a nawet więcej – powiększyła się nieznacznie (z 9160 osób w roku 2011, w 2017- 7950 osób, a w roku 2018 – 7988 osób).

Kapłan idzie w odwiedziny duszpasterskie z dobrym słowem i z błogosławieństwem. Kołęda stwarza okazję do poznania warunków życia i potrzeb parafian, zarówno w sferze ciała jak ducha.

Radosna wiadomość jest taka: tam, gdzie otwierano przed kapłanem drzwi – tam w zasadzie wszędzie przyjmowano nas z życzliwością, serdecznością i otwartością. Były to dobre spotkania, wspólna modlitwa, odrobina empatii po jednej i drugiej stronie, trochę trudnych spraw, więcej radości, humoru. Wiele z tych spotkań i rozmów rozbudziło w nas kapłanach, nadzieje na ożywienie życia religijnego w rodzinach, na zaangażowanie się we wspólnoty w naszej parafii: i dorosłych, i dzieci, i młodzież. Zmniejszyła się liczba konkubinatów, już kilka par zawarło *po-kołędowe* śluby. W większości domów byliśmy jako duszpasterze z tej parafii (naszej parafii) rozpoznawalni. Tak z uśmiechem wspomnę, jak to dwa lub trzy lata temu, jeden z nas zapytał domowników: *Czy znają Państwo Proboszcza?* W odpowiedzi usłyszał, że nie znają, *bo ... ci Jezuci tak się ciągle zmieniają!*

Większość osób z którymi się spotkaliśmy była zorientowana w tym, czym żyje parafia. Często mówiono, że w kościele jest ciepło i nie trzeba na zimę *zmieniać parafii*; podziwiano Siostrę Natalię – wszyscy wiemy za co...; stali uczestnicy nabożeństw w naszym kościele odróżniają już organistów i mają swoich faworytów. Cieszy jedna czy druga pozytywna uwaga, na temat czystości w kościele. Cieszy zainteresowanie sprawami parafii i duszpasterstwa. **Chciał jako proboszcz i duszpasterz chciałbym, żeby było nas więcej w kościele, we wspólnotach, więcej zaangażowanych i gotowych budować wspólnotę w różnych płaszczyznach.** To jest wciąż moja troska. Bo jednak wielu naszych braci i sióstr, którzy spotykają się z kapłanem tylko podczas wizyty kołędowej i na niedzielnej Mszę św. nie tylko *nie zaglądną* do swojego kościoła, ale *nie zaglądną* do żadnego. To dobrze, że chcą się z kapłanem spotkać *po kołędzie* i przyjąć Boże błogosławieństwo – to w zasadzie może jedyna okazja w ciągu roku, aby razem się spotkać i choć przez chwilę serdecznie porozmawiać. Ciągłe na nich czekam, ciągle czekamy jako wspólnota i musimy się za nich i o nich, jeszcze bardziej modlić. W parafii naszej przybyło młodych osób, młodych małżeństw i małych dzieci. Może nie jest to zawrotna liczba, ale napawa radością i nadzieją na większe związanie z parafią i w konsekwencji z Chrystusem tych osób. Ufam, że po świętach wielkanocnych, uda nam się stworzyć kolejny jeden krąg domowego kościoła, a może nawet i ... dwa - to już tak optymistycznie bardzo.

Smutna wiadomość jest taka: niestety wciąż jest wiele zamkniętych mieszkań i serc. Liczba zamkniętych drzwi dla kapłana (z różnych powodów, często

nam nie znanych) niestety wzrosła. Obserwujemy dużą rotację ludzi. W wielu kartotekach od dwóch, trzech lat piszemy: *nieobecny*, a przecież byliśmy w tych domach wiele razy. Otwierają się natomiast nowe drzwi przed nami - takie, które wiele lat były zamknięte, czasem nawet bardzo długo. Wciąż więcej ludzi przyjmuje księdza *po kołędzie* niż uczestniczy w niedzielnej Mszy św. **Jak do nich dotrzeć w ciągu roku? Jak zachęcić? Drogą Bracie i Droga Siostrzo, może masz jakiś pomysł? Proszę podzielić się tym ze mną.**

Jest w naszej parafii wiele osób starszych i samotnych – tak jest już od wielu lat. Dostrzegam potrzebę zorganizowania grupy – wspólnoty osób, które chciałyby odwiedzać te osoby, porozmawiać z nimi, opowiedzieć o tym, co się dzieje w parafii, w Kościele, w mieście i w Ojczyźnie. Tak po prostu побыć godzinę, dwie raz czy dwa razy w tygodniu.

Odwiedziny Duszpasterskie, to w polskiej tradycji również okazja do złożenia ofiary na potrzeby związane z funkcjonowaniem parafii i dla kapłana za trud kołędowania. Nie jest to konieczność i w żadnym domu nie prosiliśmy o takie gesty. Dziękujemy jednak za Waszą wrażliwość i troskę. Dziękujemy za złożone ofiary. W dużej mierze Wasza hojność i wielkoduszość przyczyniają się do tworzenia piękna naszej świątyni i jej utrzymania.

Dziękujemy za serdeczne przyjęcie nas, za życzliwość, za uśmiech, poczęstunki i tak po prostu za Waszą dobroć. **Dziękujemy** za sugestie i uwagi (tych drugich było bardzo mało). **Dziękuję** ministrantom za trud zapowiadania i towarzyszenia w kołędzie, i **dziękuję** ich rodzicom za duże zaufanie.

Drodzy Parafianie jesteście napelnieni Duchem Świętym – przypominaliśmy sobie o tym cały poprzedni rok. Od grudnia 2018 roku trwamy w roku duszpasterskim pod hasłem: *W mocy Bożego Ducha!* To czas działania, to jest czas wykorzystywania darów Ducha Świętego! To czas ewangelizowania w mocy i z mocą Ducha Świętego. **Proszę Was o jeszcze żarliwszą modlitwę** za całą Wspólnotę Kościoła, za naszą wspólnotę parafialną. Drogą Bracie i Droga Siostrzo, jeżeli jeszcze tego nie zrobiłeś – nie zrobiłaś, **to PROSZĘ włączyć się** we wspólnotę Żywego Różańca, albo Stowarzyszenie Krwi Chrystusa, albo przyjdź na spotkanie Kręgu biblijnego, może mógłbyś śpiewać w naszym chórze, może w scholii młodzieżowej a może Twoje dziecko zaśpiewałoby w scholii dziecięcej? Może jesteście młodym małżeństwem – i dla Was jest właśnie Domowy Kościół! A może po prostu, jeżeli pozwalają na to siły i zdrowie - zdobądź się na odwagę i przyjdź, pomóż, gdy sprzątamy w kościele, czy ustawiamy dekoracją świąteczną. Nie pozwól, by inni zrobili to za Ciebie

A nade wszystko, nie ustawajmy w gorliwej modlitwie, nie ustawajmy w udziale w niedzielnej Eucharystii, nie zaniedbujmy comiesięcznej spowiedzi i częstej komunii świętej. A jeżeli z różnych powodów nie możesz korzystać z sakramentów – to wiedz, że masz również swoje miejsce we wspólnocie, łaska Boża innymi „kanalami” płynie do Twojego serca a Twoje zaangażowanie, modlitwa, obecność jest bardzo cenna i potrzebna!

Niech nasze sprawy bierze pod swoją obronę Matka Boża Wspomożycielka i Opiekunka Wrocławia – nasza Opiekunka Wspomożycielka! Z tymi radościami i troskami **przeżyjmy dobrze Wielki Post i skorzystajmy z rekolekcyjnych propozycji.**

Ks. Arkadiusz, *proboszcz*

Oreędzie Papieża Franciszka na Wielki Post AD 2019

Drodzy bracia i siostry!

Każdego roku, za pośrednictwem Kościoła, który jest naszą Matką, Bóg pozwala swoim wiernym z *oczyszczoną duszą radośnie oczekiwać świąt wielkanocnych, aby (...) przez uczestnictwo w sakramentach odrodzenia osiągnęli pełnię dziecięctwa Bożego* (1. Prefacja Wielkopostna). W ten sposób, od Wielkanocy do Wielkanocy możemy podążać do pełni tego zbawienia, które już otrzymaliśmy dzięki tajemnicy paschalnej Chrystusa: *W nadziei bowiem już jesteśmy zbawieni* (Rz 8, 24). Ta tajemnica zbawienia, działająca w nas już podczas ziemskiego życia, jest procesem dynamicznym, który obejmuje także historię i całe stworzenie. Św. Paweł dochodzi do stwierdzenia: *Bo stworzenie z upragnieniem oczekuje objawienia się synów Bożych* (Rz 8, 19).

W takiej perspektywie **chcę podzielić się z wami kilkoma refleksjami**, które niech nam towarzyszą na drodze nawrócenia w nadchodzącym Wielkim Poście.

Celebracja Triduum Paschalnego męki, śmierci i zmartwychwstania Chrystusa, szczyt roku liturgicznego, za każdym razem zaprasza nas do przeżywania pewnego procesu przygotowania, ze świadomością, że nasze stawanie się na wzór obrazu Chrystusa (por. Rz 8, 29) jest bezcennym darem miłosierdzia Bożego.

Jeśli człowiek żyje jak dziecko Boga, jak osoba odkupiona, która pozwala się prowadzić Duchowi Świętemu (por. Rz 8, 14) i wie, jak rozpoznać i zastosować w praktyce prawo Boże, poczynawszy od tego zapisanego w jego sercu i naturze, czyni dobro także stworzeniu, współpracując w jego odkupieniu. Dlatego właśnie stworzenie – mówi św. Paweł – posiada usilne pragnienie objawienia się synów Bożych, to znaczy tych, którzy ciesząc się łaską paschalnej tajemnicy Jezusa w pełni żyją jej owocami,

przeznaczonymi do osiągnięcia pełnej dojrzałości przy odkupieniu ciała ludzkiego. Kiedy miłość Chrystusa przemienia życie świętych - ducha, duszę i ciało - oddają oni chwałę Bogu, a przez modlitwę, kontemplację i sztukę angażują w to także stworzenia, jak pięknie wyraża to *Pieśń Słoneczna* św. Franciszka z Asyżu (por. Enc. *Laudato si'*, 87). Jednak w tym świecie harmonia płynąca z Odkupienia jest wciąż zagrożona przez negatywną moc grzechu i śmierci.

przede wszystkim przez nasze ciało. Zerwanie komunii z Bogiem naruszyło także harmonijny związek ludzi ze środowiskiem, w którym zostali powołani do życia, zamieniając ogród w pustynię (por. Gen 3,17-18). Chodzi tutaj o grzech, który sprawia, że człowiek uważa siebie za boga stworzenia, czuje się jego absolutnym panem i używa go nie tak, jak chciał tego Stwórcy, ale w swoim własnym interesie, ze szkodą dla stworzeń i innych ludzi. Kiedy zostaje odrzucone prawo

Boże, prawo miłości, wtedy potwierdza się prawo panowania silniejszego nad słabszym. Grzech, który mieszka w sercu człowieka (por. Mk 7, 20-23) - i objawia się jako chciwość, pragnienie nadmiernego dobrobytu, brak zainteresowania dobrem innych, a często także własnym - prowadzi do wykorzystywania stworzenia, osób i środowiska, zgodnie z tą niezaspokojoną żądzą, która każde pragnienie

uważa za prawo, a która prędzej czy później doprowadzi do zniszczenia nawet tych, którzy są przez nią zdominowani.

Rzeczywiście, kiedy nie żyjemy jak dzieci Boże, często zachowujemy się destrukcyjnie nie tylko wobec nas samych, ale także w stosunku do bliźnich i do innych stworzeń, uważając, mniej lub bardziej świadomie, że możemy ich używać według własnej woli. Zaczyna wtedy dominować brak umiarkowania, prowadząc do stylu życia naruszającego te granice, które nasza ludzka kondycja i natura każą nam szanować, podążając za tymi niekontrolowanymi pragnieniami, które w Księdze Mądrości przypisuje się ludziom niegodziwym, lub tym, którzy nie uznają Boga jako punkt odniesienia dla swoich działań i nie mają nadziei na przyszłość (por. 2, 1-11). Jeśli nie jesteśmy stale ukierunkowani ku Wielkanocy, w stronę horyzontu Zmartwychwstania, to oczywiste jest, że zwycięża logika *wszystkiego i natychmiast*, oraz *mieć coraz więcej*.

Wiemy, że **przyczyną każdego zła jest grzech**, który od czasu jego pojawienia się wśród ludzi zerwał komunii z Bogiem, z innymi i ze stworzeniem, z którym jesteśmy połączeni

Dlatego stworzenie pilnie potrzebuje objawienia się synów Bożych, tych, którzy stali się *nowym stworzeniem*: *Jeżeli więc ktoś pozostaje w Chrystusie, jest nowym stworzeniem. To, co dawne, minęło, a oto stało się nowe* (2 Kor 5, 17). W rzeczywistości, wraz z ich objawieniem się, także stworzenie może *przeżyć Wielkanoc*: otworzyć się na nowe niebo i na nową ziemię (por. Ap 21, 1). A droga do Wielkanocy wzywa nas właśnie do odnowienia naszego oblicza i naszego serca chrześcijan przez pokutę, nawrócenie i przebaczenie, aby móc żyć pełnią łask Tajemnicy Paschalnej. Ta *niecierpliwość*, to oczekiwanie stworzenia spełni się, kiedy objawia się synowie Boga, to znaczy, gdy chrześcijanie i wszyscy ludzie podejmą zdecydowanie ten *ból rodzenia*, którym jest nawrócenie. Razem z nami całe stworzenie jest powołane do wyjścia z *niewoli zepsucia*, by *uczestniczyć w wolności i chwale dzieci Bożych* (Rz 8, 21).

Wielki Post jest sakramentalnym znakiem tego nawrócenia. Wzywa on chrześcijan do intensywniejszego i konkretniejszego wcielania Tajemnicy Paschalnej w życie osobiste, rodzinne i społeczne, szczególnie poprzez post, modlitwę i jałmużnę.

Pościć, czyli uczyć się zmieniać nasz stosunek do innych i do stworzeń: przechodzić od pokusy *pożerania* wszystkiego, celem zaspokojenia naszej chciwości, do umiejętności cierpienia z miłości, która może wypełnić pustkę naszego serca. *Modlić się*, aby umieć wyrzec się bałwochwalstwa i samowystarczalności naszego ja i uznać, że potrzebujemy Boga i Jego miłosierdzia. *Dawać jałmużnę*, czyli porzucić nierozsądny styl życia i gromadzenie wszystkiego dla siebie w iluzji zabezpieczania przyszłości, która do nas nie należy. I w ten sposób na nowo odkryć radość z planu, którym Bóg objął stworzenie i nasze serca, planu miłości Boga, naszych braci i całego świata, i w tej miłości odnaleźć prawdziwe szczęście.

Drodzy bracia i siostry, *Wielki Post* Syna Bożego polegał na tym, że wyszedł On na *pustynię* stworzenia, aby wprowadzić je na nowo do tego *ogrodu komunii z Bogiem*, który był wcześniej niż grzech pierworodny (por. Mk 1, 12-13; Iz 51, 3). Niech nasz Wielki Post będzie kroczeniem po tej samej ścieżce, aby zanieść nadzieję Chrystusową także stworzeniu, które zostanie wyzwolone z niewoli zepsucia, by uczestniczyć w wolności i chwale dzieci Bożych (Rz 8, 21). Nie pozwólmy, aby ten błogosławiony czas upłynął bezowocnie! Prośmy Boga, aby pomógł nam wejść na drogę prawdziwego nawrócenia. Porzucmy egoizm i zapatrzenie się w siebie a wpatrujmy się w Paschę Jezusa; zbliżmy się do braci i sióstr znajdujących się w trudnej sytuacji, dzieląc się z nimi naszymi duchowymi i materialnymi dobrami. W ten sposób, przyjmując w konkretnych naszego życia zwycięstwo Chrystusa nad grzechem i śmiercią, ukierunkujemy Jego przemieniającą moc także na całe stworzenie.

Franciscus

KONCERT PASYJNY NIEDZIELA 7 KWIETNIA

g. 19.30

kościół Najśw. Imienia Jezus

CHÓR GAUDIUM UNIWERSYTETU WROCŁAWSKIEGO
CHÓR UNIWERSYTETU PRZYRODNICZEGO
CHÓR OKTOICH ORDYNARIATU PRAWOSŁAWNEGO
ORKIESTRA SYMFONICZNA I SOLIŚCI

masz wiele powodów
do uśmiechu,
ale jest tak naprawdę
tylko jeden powód
do smutku-GRZECH,
ale i na niego jest sposób:
SPOWIEDŹ!

pamiętaj
o spowiedzi
świętej

25 marca
poniedziałek
godz. 18.00

uroczysta Eucharystia z obrzędem przyjęcia
Duchowej Adopcji Dziecka Poczętego.

Duchowa Adopcja Dziecka Poczętego jest modlitewnym towarzyszeniem poczętemu dziecku i jego rodzicom od początku życia dziecka aż do dnia narodzin.

MOJE AD 2019 REKOLEKCCJE

dla DOROSŁYCH:

+ Msza św. niedzielną z homilią:
7.30, 9.30, 12.30, 16.00, 18.00

+ KATECHEZA w I, II i III NWP
temat: pycha-zazdrość-gniew

IV NWP - homilię głosi:
Ks. Wojciech WĘGRZYŃIAK

+ Droga krzyżowa: PIĄTEK g. 18.30

dla MŁODZIEŻY:

+ Msza św. z homilią:
NIEDZIELA g. 16.00

+ Droga krzyżowa: PIĄTEK g. 18.30
kościół

dla DZIECI:

+ niedziela z OWIECZKĄ:
NIEDZIELA g. 11.00

+ Droga krzyżowa: PIĄTEK g. 17.15

KRĄG BIBLIJNY
CZWARTEK
godz. 19.00
dom parafialny

SAKRAMENT POKUTY:

+ w tygodniu:

30 min. przed każdą Mszą św.

+ NIEDZIELA:

podczas Gorzkich Żali

+ CZWARTEK: podczas adoracji

ADORACJA
Najśw. Sakramentu
CZWARTEK
17.00 - 18.00

GORZKIE ŻALE
NIEDZIELA

g. 17.15

głosi: O. Józef TRYBAL OFMConv.

ofiary składane na tacę przeznaczone
są na kwiaty do Bożego Grobu

Nabożeństwo I-SOBOTY
6 kwietnia - godz. 16.00

NABOŻEŃSTWO FATIMSKIE
13 marca - Śr - godz. 16.00
13 kwietnia - So - godz. 16.00

Msza św. i KONFERENCJA
dla rodziców dzieci i młodzieży
SOBOTA, 23 MARCA
godz. 16.00

głosi: Ks. Aleksander RADECKI

Msza św. dla CHORYCH, samotnych,
przeżywających różne trudności
z sakramentem namaszczenia
SOBOTA, 30 MARCA
godz. 16.00

REKOLEKCCJE
dla ludzi nauki i nie tylko
4-5-6 kwietnia Cz-Pt-So
godz. 18.00

głosi: O. Maciej ZIĘBA OP